

این گونه منتظر باشیم

رضیه برجیان

فرض کنید الان پستچی به در منزلتان آمده و نامه‌ای آورده است از امامتان (ع) که در آن از شما کمک خواسته‌اند. چه می‌کنید؟

شبهه تلویزیون را از ۳ به ۱ و از ۱ به ۵ تغییر می‌دهید تا بهترین سریال را انتخاب کنید؟ به این فکر می‌کنید که وقت خالی‌ای دارید که به کمک امامتان (ع) بروید یا نه؟ و بعد با رفقایانتان می‌روید گردش و مهمانی؟

هر کاری دارید زمین می‌گذارید و می‌شتابید برای کمک؟ تند تند کارهایتان را تمام می‌کنید تا سریع‌تر بروید برای کمک؟ نمی‌دانم کدام راه را انتخاب می‌کنید، اما نوشتن نامه و کمک خواستن واقعیت دارد. درست است که امروز نوشته نشده است، اما برای دیروز تنها هم نوشته نشده است.

امام زمان در نامه‌ای به شیخ مفید می‌فرماید:

«وَلَوْ أَنَّ أَشْيَاعَنَا - وَفَقَّهَ اللَّهُ لَطَاعَتَهُ - عَلَى اجْتِمَاعِ مِنَ الْقُلُوبِ فِى الْوَفَاءِ بِالْعَهْدِ عَلَيْهِمْ، لَمَا تَأَخَّرَ عَنْهُمْ الْيَمِينَ بِلِقَائِنَا، وَلَتَعَجَّلَتْ لَهُمُ السَّعَادَةُ بِمُشَاهَدَتِنَا عَلَى حَقِّ الْمَعْرِفَةِ وَصَدَقْهَا مِنْهُمْ بِنَا» مطلبی که به صورتی دیگر امام علی (ع) در زمان خودشان بیان می‌کنند و از مردم می‌خواهند که با ورع داشتن و محتاطانه عمل کردن در مقابل گناهان، ایشان را در تحقق جامعه ولایی کمک کنند. جامعه‌ای که قسط و عدل حقیقی در آن جاری باشد و مسلماً این امر محقق نمی‌شود، مگر این که مردم خود قسط و عدل را بخواهند و از طریق تقوا و دوری از گناهان و شبهات از ظلم به خودشان و دیگران پرهیز کنند. و گر نه جامعه‌ای که اکثر مردمش بر ظلم کردن و آزار دیگران اجتماع کنند به درد تحقق عدالت نمی‌خورد و نهایتاً می‌شود مثل زمان امام حسن (ع) که مردم بودن با معاویه را که ظلم مجسم بود به همراهی با امامشان ترجیح دادند و با این انتخاب تاریخ را یک قدم به جنایت بزرگی که در روز عاشورا واقع شد نزدیک کردند.

تا انتخاب ما چه باشد؟ ولایت الهی یا ولایت طاغوت؟!

خدیجه سادات حسینی

کلمه زیبای عشق را همیشه در قلبم مرور می‌کنم و تصویر پاییزی انتظار، در برابر چشمانم به اهتزاز درمی‌آید...

ذهنم را از هرگونه دغدغه‌ای پاک می‌کنم و فقط به شما می‌اندیشم آقای من، فقط به شما! مگر نه این که خال مشکلات هستید؟ جز به شما به که می‌توان اندیشید؟ ای دادرس عالمیان وای روشنی چشم عاشقان...

آقاجان! دل‌هامان را زنگار دنیا دوستی، تیره و تاریک کرده است، با نور معنوی خود بر دل‌مان بدرخش تا تشعشع معرفت از آن انعکاس شود...

چشم‌های من، ادعای چشم انتظاری دارند. می‌ترسم! نکند ادعایی بیش نباشد و عمل‌مان دور از انتظارتان باشد. اگر این طور شود چطور از شما انتظار تقرب داشته باشیم؟

این جمله شما تا به حال ذهن مرا مشغول کرده است آقا جان؛

«ما را از شیعیان دور نگه نمی‌دارد، مگر اعمال و رفتارهای آنان، که به ما می‌رسد و برای ما ناخوشایند و دور از انتظار است.»*

مولای من! دستم را بگیر تا دست به اعمال و رفتاری نزنم که دور از انتظار شما باشد...

* «فما يحسنا عنهم الا ما يتصل بنا مما نكرهه و لا نوثره منهم» (بحار، ج ۵۳، ص ۱۷۷)

بهترین عبادت، انتظار الفرج
برترین عبادت
انتظار فرج است